

Prof. Gödlin

OPPLUNDA-VALSEN

MUSIK AV ANSELM JOHANSON

TEXT AV SVARTA MASKEN

FÖRLAGET · MUSIKCENTRALEN

ODENGATAN 71
STOCKHOLM

NORDISK NÖDESTIK- & TRYCKERI, KÖBENHAVN

KR: 1:80

Opplunda-valsens.

Text av SVARTA MASKEN.

Musik av ANSELM JOHANSSON op. 26.

Introduction.

Tempo di Valse.

PIANO.

f

p

1. Här - ligt är i Opp-lun-da, när på grö-na val-lar-na flic-kor-na så kropp-run-da
 2. Kors, vad man är ny-fi-ken, al-la sträc-ka hal-sar-na Jo-nas ut-i By-vi-ken
 3. Star-ka ä-ro klac-kar-na, bru-na ä-ro kin-der-na, sty-va ä-ro nac-kar-na,

svän-ga sig i vals. Vi-ta ä-ro bar-mar-na, rö-da ä-ro ar-mar-na,
 har en ny ko-stym! Sti-na kom-mer stic-kan-de blygt mot ho-nom blic-kan-de,
 sin-ner-na ock-så. Tun-ga ä-ro plo-gar-na, hård-a bli-va kno-gar-na,

mjuk scha-let-ten lig-ger om-kring var-je hals.
 ki-kar un-der lug-gen kru-sig som en plym.
 men på lör-dags-kväll'n är in-gen trött än-då.

1.
 2.
 Ja, ut-i
 Han kän-ner
 För ut-i

ff

Opp-lun-da by är man li-vad och kry, och där dan-sar man om kväl-lar-na från
 in-gen pas-sion och tar in-gen re-son, ty han vet att gan-ska li-stig är var-
 Opp-lun-da by, där står gläd-jen i sky, där är jor-den in-gen jäm-mer-dal med

me - dan och till ny, där tar båd' pi - ga och dräng sig en virv - lan - de sväng, och det drö - jer in - nan
 en - da kvinnsper - son! Men han tän - der ett bloss och han sli - ter sig loss - tänk, om jän - tor - na om
 gnäl - lan - de och gny, där sit - ter in - gen i bur, där går val - sen i dur och i bu - skar - na står

al - la gått i säng. Sti - na vri - der Skur - tra - san, toc - kar sig om
 ho - nom bör - ja släss! Se, hur Lot - ta Vä - ster - man vri - der på fa -
 kär - le - ken på lur. Dan - sen går i Opp - lun - da, högt man lyf - ter

hän - der - na, vär - mer ut - i fur - bra - san spi - ken till sitt hår, kru - sar se - dan loc - kar - na.
 so - ner - na, kan - ske att en fä - ster - man hon i kväll kan få! få! Kar - lar - na, de to - kar - na,
 flic - kor - na, svar - va - de och kropprun - da glän - sa de - ras ben. Strå - ken gni - der strängar - na,

Drän - gen grän - skar roc - kar - na, tar den all - ra bä - sta på sig, när han går.
 nap - pa nog på kro - kar - na ba - ra att man svan - sa sig och hål - ler på.
 tak - ten stam - pa drän - gar - na snart kan - hän - da dan - sar bå - de stock och sten. *ff*

Dans.

f

f *ff rit.*